

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 6Sak/3/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7020200009
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Matulník
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:7020200009.1

Uznesenie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): R. V., narodený XX. Y. XXXX, bytom X. Y., F. E., štátna príslušnosť Srbská republika, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Marián Jusko s.r.o., so sídlom Račí potok 2385/3, Košice, IČO: 53 769 589; proti žalovanému: Riaditeľstvo hraničnej a cudzineckej polície Prešov, so sídlom Jarkova 31, Prešov; o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. PPZ-HCP-PO2-137-002/2019 zo dňa 24. októbra 2019, v konaní o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/2/2020-60 zo dňa 14. decembra 2022, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť o d m i e t a.
- II. Účastníkom konania nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „správny súd“) rozsudkom č. k. 7S/2/2020-60 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) zamietol správnu žalobu sťažovateľa proti rozhodnutiu žalovaného č. PPZ-HCP-PO2-137-002/2019 zo dňa 24. októbra 2019 (ďalej len „rozhodnutie žalovaného“) o zamietnutí odvolania sťažovateľa a potvrdení rozhodnutia Oddelenia cudzineckej polície Policajného zboru Košice č. PPZ-HCP-PO6-1986-014/2019-KP zo dňa 3. júla 2019 o zamietnutí žiadosti o udelenie trvalého pobytu na území Slovenskej republiky na päť rokov v zmysle § 43 ods. 1 písm. a) zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

2. Dňa 6. marca 2023, v posledný deň zákonnej lehoty na podanie kasačnej sťažnosti [§ 69 ods. 5 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“)], podal sťažovateľ proti napadnutému rozsudku kasačnú sťažnosť e-mailom, bez kvalifikovaného elektronického podpisu, ktorú následne doplnil v zákonnej lehote do elektronickej schránky správneho súdu dňa 16. marca 2023. Vo svojej kasačnej sťažnosti uviedol, že kasačnú sťažnosť podáva z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. g) a h) SSP, pričom obsahové odôvodnenie kasačných dôvodov doloží dodatočne do troch pracovných dní. V kasačnej sťažnosti ďalej uviedol, že je presvedčený, že správny súd ani žalovaný nevykladajú vzhľadom na špecifickú situáciu zákonné ustanovenia právnych predpisov správne, resp. ich vykladajú formalisticky; nevysporiadal sa so zásadnými argumentami majúcimi vplyv na konanie; neodôvodnil svoje rozhodnutie žiadnym relevantným spôsobom, pre ktorý by bolo rozhodnutie preskúmateľné a napadnutý rozsudok preto považuje za nesprávny, nepreskúmateľný a nezákonný. Kasačnému súdu navrhol, aby zmenil napadnutý rozsudok správneho súdu tak, že zruší rozhodnutie žalovaného a vec mu vráti na ďalšie konanie. Záverom si tiež uplatnil trovy právneho zastúpenia.

3. Dňa 16. marca 2023 doručil sťažovateľ správneho súdu doplnenie kasačnej sťažnosti, v ktorom uviedol, že správny súd ako aj žalovaný porušili sťažovateľovo právo na spravodlivý proces a právo na rodinný život a súkromie garantované Európskym dohovorom o ľudských právach. Namietal, že

správny súd vychádzal z absolútne zle zisteného skutkového stavu a tento si neoveril. Uviedol, že sa z napadnutého rozsudku javí, akoby správny súd nemal k dispozícii súvisiaci spis, hoci navrhoval jeho zabezpečenie do konania. V tejto súvislosti opakovane namietal, že mu nebola daná možnosť nahliadnuť do správneho spisu a oboznámiť sa so všetkými skutočnosťami významnými pre rozhodnutie vo veci. Rozporoval tiež možnosť nahliadnutia do spisu dňa 26. septembra 2019, teda v čase, kedy bolo prvostupňové rozhodnutie viac ako 2 mesiace vydané. Ako ďalší z dôvodov porušenia svojho práva na spravodlivý proces uviedol skutočnosť, že správny súd nevyžiadal súhlas na oboznámenie sa s utajovanou informáciou podľa zákona č. 215/2004 Z. z. o ochrane utajovaných skutočností a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov pre sťažovateľovho advokáta, ktorý žiadal túto informáciu sprístupniť. Ďalej uviedol, že z rozhodnutí nevyplýva príčina, resp. dôvod, pre ktorý bolo dané zamietavé stanovisko; správny orgán neskúmal sťažovateľove rodinné pomery, pretože informácie v spise nie sú pravdivé; nevysporiadal sa s informáciami o sťažovateľovej rodine (s manželkou sa stará o dve deti, ktorým nahradil otca; spoločne vybudovali podnik; jeden z bratov žijúcich na Slovensku mal získať štátne občianstvo). Pre podporu svojej argumentácie poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sža/3/2008, v ktorom najvyšší súd riešil stret dvoch základných práv a slobôd - právo na súkromie a rodinný život a právo štátu na zásah do tohto práva z dôvodu potreby ochrany bezpečnosti a verejného poriadku - a poukázal na to, že je potrebné, aby bolo v administratívnom konaní nad všetky pochybnosti preukázané, že z konania žalobcu hrozí Slovenskej republike ohrozenie verejnej bezpečnosti, pričom v tejto súvislosti správny orgán zväži aj hľadisko súkromné tak, aby bolo možné jednoznačne z obsahu rozhodnutia správneho orgánu posúdiť, či odopretím udelenia povolenia k jeho pobytu na území SR nebolo neprimerane obmedzené, resp. odňaté právo žalobcu na súkromie a rodinný život na území SR. Záverom žalobca zopakoval námietky uvedené už v kasačnej sťažnosti.

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že nesúhlasí s námietkami sťažovateľa a rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím považuje za správne a zákonné a s napadnutým rozsudkom správneho súdu sa v plnej miere stotožňuje. Kasačnému súdu navrhol, aby kasačnú sťažnosť v zmysle § 461 SSP zamietol pre nedôvodnosť.

5. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP), po zistení, že kasačná sťažnosť sťažovateľa bola podaná včas (§ 443 ods. 1 SSP), oprávnenou osobou (§ 442 ods. 1 SSP), dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nemá obligatórne náležitosti upravené zákonom [§ 445 ods. 1 písm. c) a § 440 ods. 2 SSP], a to z dôvodov uvedených nižšie.

6. Podľa § 440 ods. 2 SSP dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.

7. Podľa § 445 ods. 1 písm. c) SSP v kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“).

8. Podľa § 459 písm. e) SSP kasačný súd uznesením odmietne kasačnú sťažnosť ako neprípustnú, ak nemá náležitosti ustanovené týmto zákonom, bol dodržaný postup podľa § 450 ods. 1 a nejde o prípady podľa § 449 ods. 2 písm. b) a c).

9. Po preskúmaní súdneho spisu kasačný súd zistil, že hoci sťažovateľ podal kasačnú sťažnosť v posledný deň zákonnej lehoty, kasačná sťažnosť bola odôvodnená len odkazom na § 440 ods. 1 písm. g) a h) SSP. Absentovalo v nej náležité vymedzenie a odôvodnenie sťažnostných bodov - čo sťažovateľ spochybňuje, vymedzenie právneho posúdenia, ktoré považuje za nesprávne a v čom má spočívať jeho nesprávnosť. Sťažovateľ si bol vedomý tohto nedostatku, keďže sám uviedol, že kasačnú sťažnosť odôvodní do troch pracovných dní. Takéto odôvodnenie doplnil sťažovateľ podaním zo dňa 16. marca 2023, ktoré bolo doručené po uplynutí zákonnej lehoty na podanie kasačnej sťažnosti a na ktoré preto nemožno prihliadať (§ 445 ods. 2 SSP).

10. Kasačný súd rovnako zistil, že v obdobnej veci ako je uvedené v bode 9 už rozhodoval, preto v ďalšom v zmysle § 464 ods. 1 SSP plne poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu

Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžk/18/2021 zo dňa 24. augusta 2022, ktorého relevantnú časť textu odôvodnenia ďalej uvádza.

„11. V prvom rade sa kasačný súd zaoberal včasnosťou kasačnej sťažnosti. Napadnutý rozsudok sťažovateľ prevzal dňa 26.10.2020 a lehota na podanie kasačnej sťažnosti (§ 443 ods. 1 SSP) tak plynula do 26.11.2020 (štvrtok), ktorý bol posledným dňom lehoty. Dňa 26.11.2020 elektronickým podaním bez zaručeného elektronického podpisu (e-mailom) doručil správne mu súdu kasačnú sťažnosť. V lehote 10-tich dní v zmysle § 56 ods. 2 SSP doručil správne mu súdu originál kasačnej sťažnosti v listinnej forme, a to osobne dňa 4.12.2020. Preto možno konštatovať, že kasačná sťažnosť podaná žalobcom elektronicky dňa 26.11.2020 bez zaručeného elektronického podpisu, dodatočne doručená správne mu súdu osobne dňa 4.12.2020, bola podaná v zákonom stanovenej lehote. Doplnenie kasačnej sťažnosti zo dňa 25.3.2021 (podané e-mailom dňa 29.3.2021 a doplnené originálom 6.4.2021) bolo zjavne podané po uplynutí lehoty na podanie kasačnej sťažnosti. [...]

12. Ďalej sa kasačný súd zaoberal obsahom podanej kasačnej sťažnosti. V kasačnej sťažnosti, ktorá bola podaná v lehote na jej podanie, bola kasačná sťažnosť odôvodnená len poukazom na ust. § 440 ods. 1 písm. g), h) a i) Správneho súdneho poriadku (nesprávne uvedené „Správneho poriadku“). Obsahom kasačnej sťažnosti bol taktiež sťažnostný návrh na zrušenie napadnutého rozsudku. Samotné vymedzenie dôvodov podľa § 440 ods. písm. g), h) a i) SSP ako náležitosti kasačnej sťažnosti podľa § 445 ods. 1 písm. c/ SSP bolo uvedené až v jej doplnení po uplynutí lehoty na jej podanie. Kasačný súd sa tak zaoberal otázkou, či môže prihliadnuť na toto doplnenie kasačnej sťažnosti, podané po uplynutí lehoty na podanie kasačnej sťažnosti. Právna úprava v ustanovení § 453 ods. 2 veta prvá stanovuje prihliadať len na tie sťažnostné body, ktoré boli uplatnené v kasačnej sťažnosti okrem prípadov, ak napadnuté rozhodnutie bolo vydané v konaní, v ktorom krajský súd nebol viazaný žalobnými bodmi, čo nie je prejednávaný prípad. V zmysle § 453 ods. 2 druhá veta SSP na dôvody, ktoré účastník konania uviedol až po uplynutí lehoty na podanie kasačnej sťažnosti, kasačný súd neprihliada. Kasačný súd je teda viazaný vymedzením dôvodu, pre ktorý sťažovateľ považuje rozhodnutie krajského súdu za nezákonné a ktorý súčasne uviedol v lehote na podanie kasačnej sťažnosti. Sťažovateľovi je umožnené aj bez súhlasu kasačného súdu meniť a dopĺňať sťažnostné body, avšak len počas trvania lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP). Na návrhy podané po uplynutí lehoty však kasačný súd pri rozhodnutí už neprihliada (§ 453 ods. 2 veta druhá SSP).

13. Z uvedenej právnej analýzy jednoznačne vyplýva, že v tejto veci na dôvody sťažovateľom uvedené po lehote na podanie kasačnej sťažnosti kasačný súd nemôže prihliadnuť. V tejto súvislosti tiež poznamenáva, že správny súd sťažovateľa nevyzýva na doplnenie kasačnej sťažnosti, ak neobsahuje náležitosti podľa § 445 SSP, vyzýva ho len na odstránenie vád podľa § 449 SSP, ak sťažovateľ nebol riadne o povinnosti povinného zastúpenia advokátom a spísania kasačnej sťažnosti advokátom poučený, ak je právne zastúpenie v kasačnom konaní obligatórne. [...]

14. Kasačný súd preto prihliadol len na obsah kasačnej sťažnosti zo dňa 26.11.2020. Zistil, že sťažovateľ v kasačnej sťažnosti, v lehote na jej podanie, neuviedol žiadne sťažnostné body v zmysle § 445 ods. 1 písm. c/ SSP, pričom o náležitostiach kasačnej sťažnosti bol v rámci napadnutého rozsudku riadne poučený. V zmysle § 440 ods. 2 SSP, ak dôvod kasačnej sťažnosti je vymedzený podľa § 440 ods. 1 písm. g/ až i/, musí byť vymedzený tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. V danom prípade sťažovateľ uplatnil dôvody kasačnej sťažnosti práve podľa týchto ustanovení Správneho súdneho poriadku, mal preto povinnosť vymedziť dôvody kasačnej sťažnosti v zmysle tohto ustanovenia. V danom prípade sťažovateľ žiadne takéto skutočnosti nenamietal, neuvádzal konkrétne nesprávne posúdenie veci, teda nešpecifikoval právnu otázku a neuviedol, prečo zaujal krajský súd nesprávny právny názor na jej riešenie.

15. Z uvedeného dôvodu kasačný súd vyhodnotil, že kasačná sťažnosť žalobcu neobsahuje obligatórne náležitosti podľa § 445 ods. 1 písm. c/ SSP a uvedený nedostatok predstavuje prekážku, brániacu vecnému preskúmvaniu napadnutého rozsudku v konaní o kasačnej sťažnosti. Vzhľadom na to, že kasačná sťažnosť sťažovateľa nemá náležitosti ustanovené zákonom, pričom sa neuplatní postup podľa § 450 ods. 1 SSP, keďže ide o prípad podľa § 449 ods. 2 písm. c/ SSP (výnimka z obligatórneho zastúpenia advokátom v kasačnom konaní), kasačný súd postupom podľa § 459 písm. e/ SSP kasačnú sťažnosť sťažovateľa ako neprípustnú odmietol.“

16. Kasačný súd sa s vyššie uvedeným právnym názorom v plnom rozsahu stotožňuje a na tento v súlade s § 464 ods. 1 SSP poukazuje. Neidentifikoval pritom žiadne podstatné argumenty, s ktorými by sa Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v označenom obdobnom rozhodnutí nevysporiadal a ani nezistil iné dôvody, pre ktoré by sa kasačný súd mal od citovaného rozhodnutia Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v obdobnej veci odchýliť.

17. S ohľadom na uvedené kasačný súd prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť je potrebné odmietnuť ako neprípustnú podľa § 459 písm. e) SSP.

18. O náhrade trov kasačného konania bolo rozhodnuté analogicky v zmysle § 170 písm. a) SSP v spojení s § 467 ods. 1 a 4 SSP tak, že žiadnemu z účastníkov konania nepriznal právo na náhradu trov kasačného konania, keďže výsledok kasačného konania je obdobný ako pri odmietnutí žaloby.

19. Toto uznesenie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP v spojení s § 147 ods. 2 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.